

da se natančno in nepristransko preiščejo vse obtožbe, katere je prinesla dne 1. septembra 1898. št. 35. «Slov. Gosp.» nasproti gospodu vodju c. kr. okrajnega glavarstva v Slovengradcu?

II. Kaj namerava Nj. eksclenca storiti, da cesarski uradniki s slovenskim ljudstvom občujejo prijazno in nepristransko?

Istotako si dovoljujejo podpisani poslanci vprašati Njegovo eksclenco pravosodnega ministra:

Kaj misli Njeg. eksclenca ukreniti, da se v bodoče ne bodo več dogajale take konfiskacije, ki so po najtrdnem prepričanju podpisanih poslancev popolnoma neopravičene.

Dunaj, dne 27. oktobra 1898.

J. Žičkar in 22 tovarišev.

Državni zbor.

Na Dunaju, 2. novembra.

Razprava o kugi.

Pretečeno leto so prinesli na Dunaj nekateri zdravniki iz vzhodne Indije, kamor so se napotili preiskovat ondi razsajajočo kužno bolezen, tako imenovane kužne bacile, to je glivice, ki povzročujejo kugo. Po nepredvidnosti je prišel nek sluga v dunajski bolnišnici, Bariš, s temi semeni v dotiko; kuga se ga polasti in Bariš umrje. Tudi zdravnik dr. Müller, ki je prinesel one bacile iz Indije na Dunaj in ki je ozdravljaval Bariša, je umrl za kugo. Zbolela je za kugo še tudi postežnica Pecha, ki je te dni umrla. Lahko je razumljivo, da je nastal med dunajskim prebivalstvom vsled tega velik strah. Tujci so kar odhajali, hoteli so se izprazniti, rokodelci in obrtniki so trpeli velikansko škodo. Vložili so torej dunajski krščanski socijalisti, na čelu njim Gregorig, interpelacijo do vlade, zakaj trpi, da se kužne glivice raznašajo in zakaj ne skrbi, da se izvršijo potrebna popravila v bolnišnici? Grof Thun je v torek 25. okt. odgovoril na to interpelacijo; toda Gregorig ni bil zadovoljen z odgovorom in je zahteval od zbornice, naj se o tej zadevi začne razprava v prihodnji seji 27. oktobra. Ker je vsa zbornica želela, naj se stvar pojasni na vse strani, se je soglasno sklenilo, da se ima razprava začeti pretečeni četrtek. In res, ves dan do poznega večera se je govorilo o kugi.

Dunajski krščanski socijalisti so bili proti temu, da se nevarna kužna semena shranjujejo sredi mesta; pa so stvar grozno pretiravali. Gregorig na primer je trdil, da so spustili neko s kužnimi semeni zastrupljeno podgano v kanal, ki je potem zastrupila druge podgane, ki raznašajo zdaj kugo po vseh kotih dunajskega mesta; potem, da so vrgli čreva okuženih mrličev v kanal itd.

Naučni minister, kakor tudi vodja zdravstvenega sveta dr. Kusy sta mirno in stvarno razjasnila to zadevo ter odločno oporekala trditvam Gregoriga. Dokazovala sta, da je velika sreča za celo človeštvo, da so se našle kužne glivice, ki se zdaj znanstveno preiskujejo, da se bo moglo kugi priti v okom. Krščanski socijalisti so kričali vmes: »naj se preiskujejo ta semena, pa ne sredi mesta!« Do kakšnega sklepa ni prišlo, vlada je storila, kar je v teh okoliščinah storiti mogla, da se kuga ne razširja.

Pogodba z Ogersko.

Po večdnevni obravnavah zastran pogodbe z Ogersko je prišlo v pogodbinskem odseku do glasovanja dne 26. oktobra. V imenu levičarjev je predlagal dr. Gros, naj se o tej zadevi preide na dnevni red. Kdo vé, kakšni nasledki bi nastopili, če se zavrže pogodba v odseku in sprejme predlog dra. Grosa? Zdaj pa se je pripetilo nekaj celó nepričakovanega. V odseku za pogodbo, ki šteje 48 udov, sedi 28 desničarjev in 20 levičarjev. V seji 26. oktobra je manjkalo 13 desničarjev; levičarji so bili skoraj vsi navzoči in so imeli večino. Ko bi bili vsi levičarji glasovali proti pogodbi, bi se bila

tudi zavržla. Toda zastopniki Italijanov, ustavovernih veleposestnikov in tako imenovane proste nemške zveze, skupaj 7 levičarjev je potegnilo z desnico, tako da je bil zavržen predlog dr. Grosa in se je sklenilo, naj se začne podrobna obravnava o vladnem predlogu. Levičarji so rešili vlado, ker je manjkalo toliko število desničarskih poslancev. Kakšna nemarnost se je pokazala zopet pri tej priliki na desnici! Nekaterim poslancem ni kar nič mar zato, da izvršujejo sprejete dolžnosti. Ali se more vlada zanašati na tako večino, če poslancev takrat ni v seji, kadar se potrebujejo? Nemarnost naših (ne slovenskih poslancev, ti so navadno v zbornici) desničarskih poslancev je zakrivila, da se je zadeva s celjsko gimnazijo tako grozno zavozila; njihova lenoba je kriva, da smo propadli pri nekaterih zborovanjih; zdajšnja njihova brezbriznost pa bi bila lahko pomagala levičarjem do krmila.

Nemška levica razbita.

Vsled tega, kar smo ravno zdaj omenili, da so poslanci izmed ustavovernih veleposestnikov in proste nemške zveze glasovali za vlado, so sklenile tri največe skupine izmed nemških levičarjev, namreč nemški narodnjaki, nemški naprednjaki in krščanski socijalisti, da preneha njihova nemška zveza; želijo pa, da v nemških narodnih zadevah postopajo še skupno. Vlada grofa Thuna je zdaj na konju. Kar se ni posrečilo »železni roki« grofa Badenija, ne njegovemu nasledniku Gavču, to je dosegel grof Thun, da ima za pogodbo močno večino.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Kuga na Dunaju.

Tudi strežnica Albertina Pecha je že umrla za kugo. To je zadnja oseba, pri kateri se je pokazala nevarna bolezen. Zatrjuje se od kseh strani, da sedaj ni nobene nevarnosti več. Vendar še bodo za nekaj časa ostale vse one osebe osamljene in zaprte, ki so prišle v kako si bodi dotiko z umrlimi. Zdravniki in strežniki ter strežajke so dobili od cesarja odlikovanje za vestno izpolnjevanje svojih dolžnostij v nevarni bolezn. Usmiljena sestra Valfrieda, strežnica Hohegger in Göschl, o katerih smo zadnjekrat poročali, niso obolele za kugo, kakor se je skrajja mislilo. Sestra Valfrieda in Göschl sta že popolnoma zdravi, Hohegger pa ima drugo bolezen, namreč črevesno in živčno vnetje. Zagotovo se upa, da bo ozdravela.

Štajarsko. Na shodu jareninskega političnega društva v Št. Jakobu je govoril poslanec g. Robič ter rekel med drugim: »Pri nas imamo skoraj same nemške uradnike, mi pa zahtevamo slovenščine zmožnih uradnikov. Mi ne sovražimo Nemcev; naj le imajo svoje pravice, za Slovence pa iste zahtevamo, kot je imajo Nemci. Novo društvo bo kazalo pot, po kateri si lahko pridobimo to pravico. Povdarja tudi krivico, ki se nam godi v deželni zboru v Gradcu, kjer imamo le 8 izvoljenih poslancev, katerih bi morali imeti 20, ker je tretjina Štajarskega slovenska. Dobro pa je za nas, da imamo svojega zastopnika v deželni odbor, v katerem ima dostikrat priliko se potegovati za Slovence.« Ko gosp. poslanec zanimivo poročilo konča, mu zborovalci soglasno izrečejo zaupanje in zahvalo za njegovo vrlo delovanje.

Vnanje države.

Nemško. Nemški cesar in cesarica sta že dospela v sveto deželo, kjer obiskujeta sedaj različne pomenljive kraje. Nasproti ondotnim nemškimi katolikom se izkazuje cesar v dejanju in besedi jako naklonjenega.

Francosko. Ministerski predsednik je postal Dupuy, ker je Brisson moral odstopiti. Med Anglijo in Francosko so še vedno napete razmere zaradi Fašode, koja deželo bi radi imeli Francozi in Angleži.

Cerkvene zadeve.

Cerkvena slovesnost v Št. Pavlu.

V začetku tega leta smo v «Slov. Gosp.» izrazili svoje veselje in srečo, da smo prvokrat v novi cerkvi obhajali god svojega farnega patrona. 16. dan tega meseca pa je bil za nas še veliko srečnejši dan. Na ta dan so nam mil. knez in škof posvetili novo cerkev. Dolgo časa sem so bile naše misli obrnjene na ta veseli dan in smo se tudi pripravljali, da prevzvišenega nadpastirja dostojno vsprejmemo in ob enem cerkveno slovesnost koi kor mogoče povzdignemo. Navzlic slabemu vremenu se je veliko storilo, veliko pa je moralo izostati.

Na večer 15. oktobra so se mil. knez in škof pripeljali do Št. Petra, kjer so jih pričakovali preč. g. dekan braslovski, g. župnik Št. Peterski in domači g. župnik Št. Paveljski g. Zanier in precej ljudstva iz Št. Petrske župnije. Na meji domače župnije in Št. Petrske pa jih je pričakoval pevski zbor pod vodstvom g. učitelja A. Schmitta v narodni noši iz preteklega stoletja. Tu jih najprvo pozdravi učenka Hilda Sadnik in jim nudi šopek, zbor pa jim zapoje papeževo himno. Mil. knez in škof so se zahvalili in izrazili svoje veselje zaradi udanostnega pozdrava, potem pa so se peljali naprej do prve Marijne kapele v Latkovi vasi, ktero so obljubili med potom blagosloviti. Pri kapeli se je zbralo, čeravno je hudo deževalo, veliko ljudstva; zaradi prihoda mil. kneza in škofa so imeli tudi tukajšnji fabričani prosti popoldne. Pri kapeli so jih pričakovala tudi belo oblečena dekleta z gorečimi svečami v rokah, ki so malo poprej v procesiji prinesle Marijin kip za novo kapelo od farne cerkve sem. Ko so se mil. g. knez in škof pripeljali do kapele, jih pozdravi zlasti v imenu Šent Paveljske mladine gospodična Olga Zanier in jim poda šopek. Ker je bila takrat zaradi nalezljive bolezni tukajšnja šola zaprta, niso mogli otroci mil. kneza v vrstah pričakovati, kakor so se že dolgo poprej veselili. Za pozdrav so se mil. knez in škof prijazno zahvalili, nato so blagoslovili novo kapelo, potem pa smo šli kolikor je bilo mogoče vsled slabega vremena v procesiji do nove Št. Paveljske cerkve. Krasno je bilo videti, kako so bila vsa okna Št. Paveljske vasi razsvetljena in okna v Dolenji vasi, skozi katero smo šli. Ves prostor pred cerkvijo in okoli cerkve je bil s smrekami zasajen, skoz vas do farovža pa so bile v dveh vrstah čedno postavljene smreke, med katerimi so se mil. knez in škof do farovža peljali. V začetku vrste in pa vstric nove cerkve stala sta po dva štirivoglata stebra s smrečjem in venci okinčana. Stolp in hiše so bile vse v zastavah. Požarna bramba tukajšnje tvornice je skrbela za red pri obilnem številu ljudstva. Na treh krajih fare se je streljalo, žal da nam je dež preveč nagajal.

Koj po prihodu mil. kneza in škofa je bila procesija v cerkev s sv. ostanki in tam molitev, kakor ukazujejo cerkvene postave. Na večer so mil. knezu in škofu tukajšnji pevci pod vodstvom gsp. nadučitelja Josipa Vidica priredili podoknico.

Drugi dan je bila najprvo procesija iz farovža na tisti kraj, kjer so bili shranjeni ostanki svetnikov, in nato so se pričeli sv. obredi za posvečevanje cerkve. Čeravno je bilo slabo vreme, vendar je ljudstvo vstrajalo do konca svetih in pomenljivih obredov. Mil. knez in škof so posvetili cerkev, veliki altar in pa stranski altar, ki je posvečen Mariji Lurški. Navzlic dolgotrajnim svetim obredom so mil. knez in škof sami služili sveto mašo in končno so se podali na prižnico in so nam še s prav krepkim glasom, dasi je bilo proti dveh popoldan, razlagali besedo božjo. Opozorili so nas na imenitnost in velik pomen slavnosti za Št. Paveljčane in ko so potem razlagali evangeljske besede »danes je tej hiši zveličanje došlo« so med drugim povdarjali tudi to, kako skrbi sveta

cerkev tudi za tiste, za katere drugi ne skrbijo, za uboge ljudi. Koncem pridige so se zahvalili preč. g. župniku za njegov stannoviten trud pri zidanju nove cerkve, gosp. Zanierju, načelniku stavbinskega odbora, ki se je toliko trudil in toliko žrtvoval in tudi gledal, da se ni nobeno delo pri cerkveni stavbi in nobena reč preplačala, zahvalili so se vsem farmanom, ki so tako veliko storili za novo cerkev, pa tudi sosednim farmanom so se zahvalili in naročili navzočim duhovnikom, naj se oni v njihovem imenu zahvalijo dobrotnike. Naposled pa se je zapela zahvalna pesem Te Deum, v zahvalo večnemu Bogu, da si je zopet med nami novo stanovanje postavil in da se je delo zvršilo brez vsake nesreče.

Čeravno je bila nedelja in so bili duhovniki službeno zadržani, je vendar bilo 14 duhovnikov zbranih okoli svojega višjega nadpastirja, da so jim pomagali pri svetem opravilu.

Čast in hvala Bogu, da si je postavil med nami novo prebivališče! Nam pa bodi skrb, da nam bo studenec našega posvečenja. Milostljivemu knezu in škofu pa želimo, da bi se mnogokrat prišli po svojih apostolskih potih na to mesto, katero so posvetili v hišo Gospodovo.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Križ pri Ljutomeru 18 fl. 50 kr., Cirkovce 14 fl., Devica Marija na Črnigori 2 fl., Videm 12 fl., Sv. Peter pri Mariboru 11 fl., Sv. Ožbalt pri Dravi 4 fl., Stolna cerkev v Mariboru 23 fl. 20 kr., Škale 7 fl., Slov. Bistrica 15 fl., Laporje 2 fl., Čadram 20 fl., Slivnica pri Mariboru 27 fl. 50 kr., Sv. Peter pri Sv. Gorah 10 fl. 30 kr., Sv. Vrban v Slov. Gor. 14 fl. 66 kr., Svetinje 13 fl. 20 kr., Sv. Lenart pri Vel. Ned. 1 fl. 90 kr., Ljubno 7 fl. 70 kr., Gornjigrad 10 fl. 59 kr., Olimje 5 fl. 15 kr., Sv. Lovrenc v Slov. Gor. 20 fl., Sv. Marjeta na Muti 10 fl., Kebelj 1 fl. 50 kr., Zabukovje 10 fl., Stari trg 10 fl. 8 kr., Dobova 26 fl.

Gospodarske stvari.

Nekaj črtic o trti in vinu.

(Konec.)

Kar se boketa, namreč vinskega duha tiče, ker ima vsako vino svoj poseben duh, po katerem se drugo od drugega razločuje, imajo pohorska, radgonska, ptujska in završka najboljšega. Vino iz ljutomerskih goric pa, ki so večji del zasajene s šiponom, kateri prav dobro obrodi in izvrstno dozori, je močno in sladko, ter je izvrstno za popraviljenje kislejših vin. Tu pa naj omenim, da se smejo le mlado z mladim, staro pa s starim vinom mešati, ker se drugače vino rado skazi. Zmeša naj se po drugem pretakanju, zmešano pa moramo nekoliko časa, še vsaj mesec dni pustiti ležati, da se okusa različnih vin izjednačita. Iz boketa izkušeni vinopivci takoj kraj spoznajo, pa tudi leto, v katerem je vino zrastle.

Kdor se z vinsko kupčijo peča, mora imeti občutljiv jezik, dober nos in zdrave oči, da spozna, kakšno je blago. Vino se naj poskusi s treznim želodcem, ne pa, da bi bil natlačen z dobrimi jedili, katera povzročujejo žejo, ker tedaj mu bo tudi najslabše vino dišalo. Zdrži se tudi naj tobaka, da ga ne bo okus motil. Ako se morajo različne vrste poskusiti, naj se vsakokrat usta izmijejo. Tudi ni vse vino enako, če ga ravno iz enega in istega soda pokusimo, ampak najboljšje je iz srede, na vrhu je slabše spodaj pa trdeje. Zatorej pravijo, ako sod nastavijo, vino bo boljše, da se enkrat doge odtrga, namreč tedaj, ako ga že tretjina odteče, in pride ono iz sredine na vrsto. Vino, katero v kupico natočeno dela mehurce, ki se nočejo poskriti, rado zboli.

V bukvah Sirahovih na 31, 35—39

beremo: «Vino je bilo od začetka vstvarjeno v razveseljevanje, ne pa za pijanost. Vino, če se nezmerno pije, napravi zdražbe in jezo in veliko razdrtij. Vino, če se nezmerno pije, je duši grenkost.» Vse to pa je tudi resnično. Alkohol, ki se v vinu nahaja, ima neko posebno moč do čutnic in možgan. On naredi domišljijo živahnejšo, pamet bistrejšo in voljo jakejšo. Spehanega človeka dobra kapljica oživi in ga okrepeča, da je sposoben za daljši trud in delo. Eteri, ki so v vinu, ženejo kri hitreje po žilah in vzbujajo hitrejšo bitje srca. Lice postane rudeče, oči se svetijo, sploh se kaže človek pogumnejši in podvzetnejši. Kakšne učinke pa dela nezmerno povzeto vino, vidimo na ubogem pijancu, ako brez zavesti leži za plotom. Pijanci trpijo na pljučah, kašljajo, jim začne vodeneti kri, mnogokrat pa jih zadene mrtvoud. Ti hudi nasledki naj bi bili vsakateremu vedno pred očmi za vodilo.

Na zadnje pa še naj enkrat spregovorim vam, dragi mi kmetje, nekaj besedi. Ker imate za vinograde dovolj priličnih prostorov, kjer je že nekdanj trta prav lepo rastla in bogato obrodila, poprimite se zopet, kolikor le mogoče, vinoreje. Ako začnete z novo trto, je truda sicer mnogo, pa prestrašiti se ne smete, ker ljubi Bog, ki nam zapoveduje, delaj in moli, bo že poplačal, da bodete čez par let po goricah zopet veselo z umrlim pesnikom prepevali, rekoč:

In ko se čriček oglasi
Se srce Štajarcu smeji:
Juhe! Juhe! skor' gremo brat'
Bom težko brento nosil rad.

Dopisi.

Iz ljutomerske okolice. (Oj ti blaženi Desnjak! Zaspánost.) Nehoté sem tako vskliknil, ko sem v tihi sobi sedé mislil na ta blaženi kraj. Ima pa ta Desnjak res mnogo zanimivega na sebi. Ako bi Vas, g. urednik, kedaj doletela sreča, da bi prišli v naše lepe kraje, potem pač uporabite priliko in si malo oglejte Desnjak. Gotovo Vam ne bode nikdar žal. Pa ker Vam ljubi Bog morebiti ne bode dal kmalu take sreče, bodite toliko prijazni in si ga vsaj površno v duhu malo oglejte. Samo na nekaj Vas takoj opozorim — nemški morate dobro znati, sicer se Vam lahko pripeti kaj neprijetnega. No, kaj pa še, me začudeno gledate. Res čudno; a vedite, g. urednik, prišla sva v Desnjak, in sicer v „nemški“ Desnjak, kjer bivajo večinoma pristni Germani. Le prepričajte se sami: glejte na nemške napise: „Hier ist Brennerer!“; pri vsakem drugem oglju pa slišite nemško — pa ne molitev, o Bog ne daj — preklinjanje, prepír itd., kajti naši kulturonošci po svoji naravi niso ravno pónemanja vreden vzgled pohlevnosti in še manj pobožnosti! Kmalu dospemo do palače slavnega preroka, katerega hudobni jeziki zovejo za krivega. Tukaj on zlahtno kapljico žganje toči in tukaj se menda tudi zbirajo pristaši njegove napredne stranke in pri žareči kapljici rešujejo mater Germanijo. In res včasih tudi v zvezi s svojimi somišljeniki iz Stare ceste in Cubra kako prav važno iztuhtajo. Kakor je že znano, hočejo imeti svojo šolo. Kam pa sicer naj pošiljajo svojo nemško deco? V Ljutomer je skoro predaleč, v Cezanjevcih pa je šola preveč narodna. Zidajmo si tedaj svojo, šulferajn podari gotovo velike svote, ostale stroške pa prevzame občina! In kako lep spomin bodo imeli naši potomci na svoje slavne očete! Tako so si jo iztuhtali ti kratkovidni modrijani, a cela stvar se suče nekako neugodno. Pa, gospod urednik, naj bo o tem za danes dovolj! — Vprašati še utegnate, kako more tak človek v sredini zavednega in pridnega ljudstva životariti? V ljutomerski okolici spimo!

Od Sv. Marjete niže Ptuja. Ni še dolgo, kar je Sv. Marjeta obhajala veličastno slavnost v proslavo 50letnice vladanja presv.

cesarja in že zopet se je v nedeljo 30. okt. pokazala v svojem sijaju. Vršil se je ob mnogobrojni udeležbi ustanovni shod «bralnega društva.» Velika, pod nadzorstvom g. nadučitelja lepo okrašena šolska dvorana je bila natlačeno polna, tako da še vsi prostora niso imeli v njej. Videli smo odlične goste iz raznih krajev, kakor iz Ptuja, Zavrča, od Sv. Andraža, Sv. Marka, Sv. Lenarta itd. in nešteto množico domačinov. Ob 4. uri otvori predsednik pripravljalnega odbora shod, spominjajoč se v začetku žalostne smrti presv. cesarice. Na to pozdravi prisle goste in posebno mnogoštevilno zastopano prosto ljudstvo. Burno pozdravljen nastopi za tem slavnostni govornik vlč. g. dr. A. Medved, ki v skoro uro trajajočem navdušenem govoru razloži potrebo in namen bralnih društev. Občinstvo je pazno sledilo besedam govornikovim, ko je z ognjeno in prepričevalno besedo povdarjal potrebo omike v sedanjih časih, kako je pri njih izobraženo že tudi priprosto ljudstvo. Navduševal je navzoče kmečko ljudstvo, naj pošilja svoje otroke pridno v šole, da tudi slovensko ljudstvo povzdigne svojo omiko, da ne bo zaostajalo za drugimi narodi, posebno, ker slovenska glava, če tudi je mehka, nikakor ni prazna. Kje pa kmet naj dobi nadaljno omiko, ko vendar za njega ni posebnih šol, kakor za druge stanove? V to mu služijo «bralna društva,» katerim so bila nekako začetek od nepozabnega Slomškega vpeljane nedeljske šole, da namreč poučujejo one, ki so že dovršili ljudske šole ter jim tako pripomorejo do višje izobrazbe. Bralno društvo pa nikakor nima namena, da bi kmeta zapeljevalo ali zadrževalo pri delu, temuč samo da ga poučuje in izobražuje. Po časnikih in knjigah se bodo poučevali, kako naj zahtevajo svoje pravice v javnosti, kako naj umno gospodarijo in obdelujejo svoja posestva, kako naj tudi zvesti ostanejo svoji veri in svojemu rodu. Prosil pa je zbrane, da naj se varujejo slabih časnikov in slabih knjig, ki prinašajo prokletstvo v krščansko hišo; da naj prirejajo dobre, pametne in poštene veselice. Konečno želi govornik novemu društvu najboljši procvit, najsijajnejšo bodočnost, da bi mnogo dobrega, blagega in koristnega izšlo iz njega. Tem s svetim navdušenjem govornim besedam, katere so poslušalci koj od začetka spremljali z živahnim odobravanjem, sledilo je ob koncu gromovito pritrjevanje in ploskanje brez konca in kraja. In ko se predsednik zahvali govorniku za trud, za vnete in prepričevalne besede, obžalovaje, da slavnostni govornik tako hitro mora zapustiti Sv. Marjeto, razlegali so se minote trajajoči gromoviti živijo-klici po veliki dvorani. Vtis, katerega je govornik napravil, pokazal se je kmalu, zakaj pri prvem vpisovanju oglasilo se je 93 udov za novo društvo.

Za tem je bilo branje pravil, sprejemanje udov ter volitev novega odbora, v katerega so bili z vsklikom gg.: župnik A. Šuta, Fran Mikl, L. Šijanec, A. Pukšič, A. Valenko, Fran Savec, F. Schreiner izvoljeni.

Konečno se predsednik zahvali vsem gostom kakor domačinom za mnogoštevilno vdeležbo, v imenu odbora vsem udom za zaupanje, želeč, da bi udje tudi vstrajali pri novem društvu, kateremu želi obilo vspeha v prid, blagor in čast domače župnije kakor slovenskega ljudstva sploh ter s trikratnim Živijo na sv. očeta in presv. cesarja zaključiti ustanovni shod.

Temu je sledila živahna zabava v prostorih g. Mikla, kjer so se vrstili vneti govori z očarovalnim petjem ptujskih in drugih pevcev. Veliko navdušenje je vzbudil pozdrav iz Čadrama od preč. gsp. Janžekoviča, ki je kot rojak pristopil kot ud ter društvu obljubil podporo v knjigah in brzojavka preč. g. Fr. Mursiča v imenu «Bralnega društva kozjanskega.» — Upamo, da sme biti novo društvo zadovoljno s prvim svojim dnevom in želeti bi mu bilo, da mu dobri Bog podeli še mnogo takih.